

Nr 226.

Av herr **Bengtsson** i Göteborg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 32, med förslag till lag om skyddskoppypmpning.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 32 förslag till lag om skyddskoppypmpning, föreslås i paragraf 6 bl. a. att den, som icke förut haft smittkoppor och som ej heller tre gånger eller någon gång efter början av de närmast föregående fem kalenderåren här i riket undergått vederbörlig skyddskoppypmpning, må icke

a) — — — — —

b) Vinna anställning vid tullverket

— — — — —

Förslaget innebär bl. a. även revaccinationstvång för sjöfolk. Men direktionerna för sjömanshusen hava i övertvägande antal avstyrkt förslaget i denna del, enär man där anser, att faran för att svenska sjömän skulle sprida koppsmitta vore mindre, än att sådan smitta överföres genom utländska sjömän, som nu i stor utsträckning användas å svenska fartyg, särskilt å trader på utlandet.

Såsom principiell motståndare till tvångsvaccinationen över huvud är jag givetvis även av den uppfattningen, att kravet rörande såväl sjöfolkets som tullpersonalens skyldighet att revaccineras icke kan anses tillräckligt motiverat. Då jag tror mig veta, att motion framkommer i syfte att sjöfolket befrias från sådant tvång, vill jag här inskränka mig till att yrka på *tullpersonalens* befrielse från revaccinationsplikt.

Som motiv för kravet på tullpersonalens skyldighet till revaccination anför medicinalstyrelsen följande:

»Då koppornas smittämne är synnerligen livsfarligt, och därför ej sällan vidhäftar begagnade kläder, lump, m. fl. artiklar, bör även tullverkets personal, som, förutom vid beröringen med fartygsbesättningarna,

även kan utsättas för smitta vid sysslandet med sådana varor, bliva underkastad förnyad ympning.»

I det avseendet att söka hindra koppsmittans införande i riket sjövägen på grund av beröring med folk och gods å fartyg och därvid låta revaccinera enbart tullpersonalen synes förslaget mig sakna praktisk betydelse. I beröring med fartygsbesättningarna äro icke endast tullpersonalen utan i ännu högre grad mäklarebiträden, lossningsarbetare, packhuskarlar m. fl. Det synes mig också rätt egendomligt att för hindrande av koppsmittämnets spridning från t. ex. importerade begagnade kläder, särskilda åtgärder anses påkallade, då kläderna passera genom tullen, utan att liknande försiktighetsmått vidtagas, sedan varan en gång blivit utlämnad, det oaktat att vid klädernas uppackning minst lika stor, för att icke säga större risk föreligger för smittans spridning.

Man har även att uppmärksamma, att kungl. generaltullstyrelsen säger sig icke hava något att erinra mot den föreslagna bestämmelsen i och för sig, även om den förebragta motiveringen icke kan anses vinna full tillämplighet å vissa kategorier av tulltjänstemän, och fortsätter:

»Styrelsen tillåter sig dock ifrågasätta, huruvida det må vara erforderligt, att på sätt av sagda paragraf synes framgå den, som vunnit anställning i tullverket och därvid undergått revaccination, skall om han, som ofta inträffar, kort tid därefter börjar fullgöra sin värnplikt ånyo revaccineras. Även det motsatta förhållandet är ju tänkbart, liksom det även förekommer att person, som gått i sjötjänst, därefter vinner anställning i tullverket, vanligen som e. o. kustroddare och tvärtom. Närmare bestämmelser i detta hänseende synas styrelsen önskvärda.

Beträffande tillämpningen av ovanberörda bestämmelser vill det synas lämpligt, att den, som vunnit anställning i tullverket, icke må börja sin tjänstgöring därstädes förrän han företett intyg om undergången revaccination. Någon särskild bestämmelse härom i författningen torde dock icke vara styrelsen obetaget att vid vederbörande antagning i tullverket såsom villkor föreskriva, att tjänstgöring ej må börja, innan revaccination ägt rum. Under sådana förhållanden synes det i paragraf 11 av förslaget till nådig kungörelse angående skyddskoppympningen i riket förekommande bötesbestämmelser för uraktlåtenhet att underkasta sig revaccination kunna, vad beträffar person, som vunnit anställning i tullverket, anses överflödig.»

Det torde kunna erinras om, att vid behandlingen av denna fråga vid 1915 års riksdag hrr Hult och Vennerström hävdade den meningen inom utskottet, att sjöfolket och tullpersonalen borde vara befriade från

skyldigheten att revaccineras. I detta yrkande instämde även herr Löwegren i fråga om tullpersonalens revaccinationsplikt.

Med stöd av vad jag här anfört hemställes,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition i vad där avses tullpersonalens revaccinationsplikt.

Stockholm den 9 februari 1916.

Magnus Bengtsson.